2026/697

20.3.2026

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2026/697

af 11. marts 2026

om samarbejde mellem håndhævende myndigheder med ansvar for håndhævelse af direktiv (EU) 2019/633 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],

efter den almindelige lovgivningsprocedure [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Inden for landbrugs- og fødevareforsyningskæden er det sandsynligt, at store uligheder med hensyn til forhandlingsposition mellem leverandører og købere af landbrugs- og fødevarer vil føre til urimelig handelspraksis. Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633 [3] blev der indført en EU-minimumsstandard for beskyttelse mod urimelig handelspraksis for at mindske forekomsten af en sådan praksis, som har en negativ indvirkning på landbrugsbefolkningens levestandard.

(2) I Kommissionens rapport med titlen »Gennemførelse af forbuddet mod urimelig handelspraksis for at styrke landbrugernes og aktørernes position i landbrugs- og fødevarekæden — aktuel status« af 23. april 2024 fremhævedes de vedvarende ubalancer i landbrugs- og fødevareforsyningskæden, hvilket øger behovet for nye foranstaltninger for at øge beskyttelsen af leverandører og sikre en tilstrækkelig god forhandlingsposition for alle aktører.

(3) Direktiv (EU) 2019/633 kræver, at medlemsstaterne udpeger håndhævende myndigheder for at sikre effektiv håndhævelse af forbuddene i dette direktiv. Nævnte direktiv kræver også, at Kommissionen og de pågældende håndhævende myndigheder samarbejder tæt for at sikre en fælles tilgang til anvendelsen af de regler, der er fastlagt i nævnte direktiv. Navnlig skal de håndhævende myndigheder have som mål at forhindre eller standse urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, som forekommer på deres respektive områder. De skal gøre dette ved at samarbejde, herunder ved at udveksle oplysninger og hjælpe med undersøgelser, som har en grænseoverskridende dimension. Selv om anvendelsesområdet og mulighederne for samarbejde i henhold til direktiv (EU) 2019/633 fortsat er fuldt ud tilgængelige for medlemsstaternes håndhævende myndigheder, er det hensigtsmæssigt at afhjælpe visse vanskeligheder forbundet med samarbejdsmekanismen og øge dens effektivitet.

(4) På grund af territorialprincippet kan håndhævende myndigheder have vanskeligt ved at indsamle oplysninger, fastslå en overtrædelse og pålægge og håndhæve bøder og andre lige så effektive sanktioner, hvis en køber er etableret i en anden medlemsstat. Dette er tilfældet, f.eks. hvor aktører i landbrugs- og fødevareforsyningskæden eller deres alliancer har en grænseoverskridende indkøbsstrategi. Sådanne vanskeligheder påvirker det håndhævelsessystem, der er indført ved direktiv (EU) 2019/633, og som afhænger af et samarbejde mellem håndhævende myndigheder, og kan føre til en uensartet håndhævelse af forbuddet mod urimelig handelspraksis, hvilket underminerer den beskyttelse af leverandører af landbrugs- og fødevarer, der er tilsigtet ved nævnte direktiv. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte visse ensartede regler, der styrker samarbejdet mellem håndhævende myndigheder i grænseoverskridende sager. En styrkelse af dette samarbejde vil føre til en mere effektiv beskyttelse mod urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension og bidrage til at styrke landbrugernes position i denne forsyningskæde og dermed sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard.

[1] EUT C, C/2025/2970, 16.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2970/oj.
[2] Europa-Parlamentets holdning af 12.2.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.3.2026.
[3] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633 af 17. april 2019 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

(5) Eftersom direktiv (EU) 2019/633 giver medlemsstaterne mulighed for at bevare eller indføre strengere nationale bestemmelser, der har til formål at bekæmpe urimelig handelspraksis, bør det præciseres, at denne forordning ikke omfatter disse bestemmelser. Medlemsstaterne bør dog kunne beslutte, at deres håndhævende myndigheder gør brug af de muligheder, der er fastsat som led i den mekanisme for frivilligt samarbejde, der er fastsat i denne forordning, i forbindelse med sådanne bestemmelser. Denne mulighed kan være særlig vigtig i tilfælde, hvor strengere nationale bestemmelser i nogle medlemsstater betragtes som overordnede præceptive bestemmelser, der har til formål at sikre en stabil og bæredygtig forsyning af fødevarer til forbrugerne. I sådanne tilfælde bør de håndhævende myndigheder have ret til at afslå at efterkomme en sådan anmodning vedrørende frivilligt samarbejde.

(6) De håndhævende myndigheder bør tildeles de fornødne ressourcer og den fornødne ekspertise for at sætte dem i stand til at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning effektivt.

(7) De håndhævende myndigheder bør have beføjelse til i overensstemmelse med deres nationale ret at give hinanden og benytte som bevismateriale oplysninger om alle faktiske eller retlige omstændigheder, herunder fortrolige oplysninger. Udvekslede oplysninger må kun bruges med henblik på at anvende denne forordning til at håndhæve de bestemmelser, der er fastsat ved direktiv (EU) 2019/633, og vedrørende den sag, med henblik på hvilken oplysningerne blev indhentet af den bistandssøgte håndhævende myndighed. Fortroligheden af de oplysninger, der er givet, bør sikres under behørig hensyntagen til en berørt fysisk eller juridisk persons berettigede interesser. Der bør tages hensyn til klageres anmodninger om beskyttelse af oplysninger på grundlag af artikel 5, stk. 3, i direktiv (EU) 2019/633, og der bør også sikres beskyttelse i forbindelse med grænseoverskridende håndhævelse.

(8) Med henblik på at bidrage til at standse urimelig handelspraksis, der har en grænseoverskridende dimension, bør de håndhævende myndigheder have beføjelse til på deres eget område at træffe undersøgelsesforanstaltninger på vegne af andre håndhævende myndigheder. Sådanne undersøgelsesforanstaltninger bør træffes af den bistandssøgte håndhævende myndighed i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), i direktiv (EU) 2019/633, og i overensstemmelse med dens nationale ret.

(9) For at opnå en effektiv beskyttelse mod urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension er et samarbejde mellem de håndhævende myndigheder om håndhævelse af endelige afgørelser om pålæggelse af bøder eller andre lige så effektive sanktioner og foreløbige foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra e), i direktiv (EU) 2019/633, meget vigtigt. Med henblik herpå er det nødvendigt for den bistandssøgte håndhævende myndighed at få beføjelse til at håndhæve en endelig afgørelse truffet af den bistandssøgende håndhævende myndighed, i fald det ikke er lykkedes for den bistandssøgende håndhævende myndighed at opkræve bøderne eller gennemføre en lige så effektiv sanktion eller en foreløbige foranstaltning. I tilfælde, hvor opkrævningen af bøder eller gennemførelsen af lige så effektive sanktioner eller af foreløbige foranstaltninger i den bistandssøgte håndhævende myndigheds medlemsstat foretages af en anden kompetent national myndighed, bør den bistandssøgte håndhævende myndighed have beføjelse til at indlede opkrævningen af bøden eller gennemførelsen af lige så effektive sanktioner eller foreløbige foranstaltninger ved denne anden kompetente nationale myndighed.

(10) De håndhævende myndigheder bør have beføjelse til på deres eget område og i overensstemmelse med deres nationale ret at håndhæve eller indlede sager med henblik på håndhævelse af endelige afgørelser om pålæggelse af bøder eller andre lige så effektive sanktioner eller af foreløbige foranstaltninger på vegne af andre håndhævende myndigheder, forudsat at disse andre håndhævende myndigheder har konstateret, at bøderne eller de andre lige så effektive sanktioner eller de foreløbige foranstaltninger ikke kan håndhæves i disse andre håndhævende myndigheders medlemsstater.

(11) For at øge effektiviteten og virkningsfuldheden af denne forordning, sikre et gnidningsløst samarbejde mellem håndhævende myndigheder og undgå uforholdsmæssigt store omkostninger for de bistandssøgte håndhævende myndigheder bør der fastsættes regler om dækning af omkostningerne ved foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning.

(12) De håndhævende myndigheder bør underrette hinanden om enhver urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, der har forekommet eller forekommer på deres område.

(13) De håndhævende myndigheder bør samarbejde med hinanden ved at fremsætte anmodninger om gensidig bistand. Sådanne anmodninger bør præcisere, hvilke oplysninger eller foranstaltninger der i hvert enkelt tilfælde anses for nødvendige, for at der kan foretages undersøgelser af urimelig handelspraksis. For at gøre det muligt for den bistandssøgte håndhævende myndighed at efterkomme anmodningen bør den indeholde alle nødvendige oplysninger om den påståede urimelige handelspraksis.

(14) De håndhævende myndigheder bør ikke have ret til at afslå at efterkomme en anmodning om oplysninger eller til at afslå at deltage i håndhævelsesforanstaltninger, medmindre det er sandsynligt, at andre håndhævelsestiltag, administrative afgørelser eller retssager truffet eller anlagt på nationalt plan uden for mekanismen for gensidig bistand i henhold til denne forordning vil sikre, at den relevante urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension bringes til ophør. Afslag bør også være muligt i tilfælde, hvor anmodninger falder uden for denne forordnings anvendelsesområde eller er i strid med den bistandssøgte håndhævende myndigheds nationale ret. De håndhævende myndigheder bør give en begrundelse for sådanne afslag.

(15) Manglende proceduremæssige ordninger vedrørende sprogordningen kan udgøre en hindring for et gnidningsløst samarbejde mellem de håndhævende myndigheder. De håndhævende myndigheder bør derfor aftale, hvilket sprog der skal anvendes i alle underretninger, anmodninger og meddelelser mellem dem. Hvis de ikke kan nå til enighed om, hvilket sprog der skal anvendes, bør standardreglerne om sprogbrug i denne forordning finde anvendelse.

(16) Såfremt en udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, der involverer købere og leverandører fra mindst tre medlemsstater, muligvis finder sted, bør de håndhævende myndigheder, der er berørt af denne praksis, kunne sende varslinger gennem et særligt system, deltage i koordinerede tiltag og udpege en koordinator til at koordinere samarbejdet mellem de relevante håndhævende myndigheder, på hvis områder den pågældende praksis påstås at forekomme. For at afdække, hvilke håndhævende myndigheder der er berørt af en udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, bør der tages hensyn til alle relevante aspekter, navnlig hvor køberen er etableret, og hvor de leverandører, der kan være berørt, befinder sig. Opdagelsen af udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension bør understøttes af udveksling af oplysninger mellem de håndhævende myndigheder, når der er begrundet mistanke om en sådan praksis. Koordinatoren bør udøve sin kompetence inden for rammerne af et tæt samarbejde med de andre berørte håndhævende myndigheder. Alle håndhævende myndigheder, der er berørt af en udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, bør aktivt deltage i undersøgelsen på et tidligt tidspunkt, sende varslinger til Kommissionen og de øvrige berørte håndhævende myndigheder og dele de oplysninger om en sådan praksis, som de har til rådighed.

(17) Der bør fastlægges procedurer for koordinering af undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger vedrørende udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension. Koordinerede tiltag mod en sådan praksis bør sikre, at de håndhævende myndigheder er i stand til at vælge de mest hensigtsmæssige og effektive værktøjer til at standse denne praksis.

(18) Det er nødvendigt at opregne de sager, hvor en håndhævende myndighed, der er berørt af en urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, bør kunne vælge at afslå at deltage i et koordineret tiltag. Navnlig bør mangel på tilgængelige ressourcer hos en sådan håndhævende myndighed ikke være en begrundelse for at afslå at deltage i et koordineret tiltag.

(19) Denne forordning bør fastsætte regler om en sprogordning med henblik på at sikre, at de håndhævende myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, har alle de nødvendige kommunikations-, samarbejds- og koordineringsværktøjer.

(20) Da direktiv (EU) 2019/633 også beskytter leverandører i Unionen mod urimelig handelspraksis fra købere, der er etableret uden for Unionen, og beskytter leverandører, der er etableret uden for Unionen, når de sælger landbrugs- og fødevarer til Unionen, bør denne forordning også fastsætte regler for det indbyrdes samarbejde mellem de håndhævende myndigheder med hensyn til urimelig handelspraksis, der involverer købere og leverandører, der er etableret uden for Unionen, og som er forbudt i henhold til direktiv (EU) 2019/633.

(21) Direktiv (EU) 2019/633 beskytter også leverandører i Unionen mod urimelig handelspraksis fra købere, der er etableret uden for Unionen. Der bør derfor fastsættes regler, der gør det muligt for de håndhævende myndigheder at foretage undersøgelser mere effektivt i sådanne tilfælde. Med henblik herpå bør en håndhævende myndighed kunne anmode om, at en køber udpeger et kontaktpunkt i Unionen, der skal være det primære kontaktpunkt for den håndhævende myndighed og lette undersøgelsen. De håndhævende myndigheder bør også underrette hinanden og Kommissionen i tilfælde, hvor en køber ikke efterkommer en sådan anmodning.

(22) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at udarbejde standardformularer til anmodninger om gensidig bistand. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([4]).

(23) Af hensyn til en effektiv gennemførelse af de regler, der har til formål at styrke positionen for de aktører i landbrugs- og fødevareforsyningskæden, der er udsat for urimelig handelspraksis, bør rapporten om anvendelsen af reglerne i denne forordning danne grundlag for processen for revision af direktiv (EU) 2019/633. Det er vigtigt, at Kommissionen har et overblik over anvendelsen af denne forordning i medlemsstaterne. Desuden bør Kommissionen kunne vurdere, hvor effektiv denne forordning er. Med henblik herpå bør medlemsstaternes håndhævende myndigheder i deres årlige rapporter til Kommissionen medtage aktiviteter, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

(24) For at fremme en effektiv håndhævelse bør Kommissionen tilvejebringe og forvalte en platform, der muliggør hurtig udveksling af oplysninger eller anmodninger mellem de håndhævende myndigheder og, hvor det er relevant, med Kommissionen.

(25) For at tage hensyn til fremtidige tekniske behov bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringer af det værktøj, der skal anvendes til forvaltning af underretninger og meddelelser mellem de håndhævende myndigheder. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([5]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(26) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og findes i medlemsstaternes forfatningsmæssige traditioner. Denne forordning bør følgelig fortolkes og anvendes under overholdelse af disse rettigheder og principper.

(27) Strafferetlige undersøgelser og retssager i medlemsstaterne bør ikke berøres af anvendelsen af denne forordning. Rådets afgørelse 2008/976/RIA ([6]), Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA ([7]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU ([8]) bør derfor have forrang for denne forordning, i det omfang den pågældende urimelige handelspraksis falder ind under nævnte retsakters anvendelsesområde.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

([5]) Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj).

([6]) Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj).

([7]) Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe (EUT L 76 af 22.3.2005, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2005/214/oj).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj).

(28) Målet for denne forordning, nemlig at styrke samarbejdet mellem de håndhævende myndigheder, der er ansvarlige for håndhævelse af forbuddet mod urimelig handelspraksis i henhold til direktiv (EU) 2019/633 i grænseoverskridende sager, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi de ikke kan sikre samarbejde og koordinering ved at handle alene, men kan på grund af dens territoriale og personelle anvendelsesområde bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(29) For at give de håndhævende myndigheder den tid, der er nødvendig for at kunne gennemføre reglerne i denne forordning, bør dens anvendelse udskydes med 18 måneder efter dens ikrafttræden —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Med henblik på at bekæmpe praksis, som klart afviger fra god praksis på handelsområdet, som er i strid med god tro og redelig handlemåde, og som en handelspartner ensidigt påtvinger en anden, fastsættes ved denne forordning visse regler, i henhold til hvilke de håndhævende myndigheder, der af deres medlemsstater er udpeget som ansvarlige for håndhævelsen af forbuddet mod urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden i henhold til direktiv (EU) 2019/633, samarbejder og koordinerer tiltag med hinanden for at sikre nævnte direktivs effektivitet.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på håndhævelsen af forbuddet mod urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden, der er fastsat i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2019/633, og som forekommer i forbindelse med salg af landbrugs- og fødevarer mellem købere og leverandører opført i nævnte direktivs artikel 1, stk. 2.

Denne forordnings kapitel IV finder også anvendelse i forbindelse med korte varselsperioder på mindre end 30 dage for specifikke sektorer på grundlag af artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2019/633 eller nationale bestemmelser, der bevares eller vedtages på grundlag af nævnte direktivs artikel 9, stk. 1, hvis medlemsstaten træffer afgørelse herom i overensstemmelse med denne forordnings artikel 15 og 16.

Denne forordnings kapitel VI finder anvendelse i forbindelse med urimelig handelspraksis, der involverer leverandører eller købere, der er etableret uden for Unionen.

2. Denne forordning berører ikke EU-regler eller nationale regler om international privatret, navnlig regler om værneting og lovvalg.

3. Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af foranstaltninger vedrørende retligt samarbejde om civilretlige og strafferetlige sager, navnlig funktionen af Det Europæiske Retlige Netværk, der er oprettet ved afgørelse 2008/976/RIA, og anvendelsen af rammeafgørelse 2005/214/RIA og af direktiv 2014/41/EU.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i direktiv (EU) 2019/633 anvendelse. Desuden forstås ved:

1) »håndhævende myndighed«: en national myndighed eller de nationale myndigheder, der er udpeget af en medlemsstat i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/633

2) »bistandssøgende håndhævende myndighed«: en håndhævende myndighed, som fremsætter en anmodning om gensidig bistand

3) »bistandssøgt håndhævende myndighed«: en håndhævende myndighed, som modtager en anmodning om gensidig bistand

4) »urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension«: en urimelig handelspraksis, der involverer én leverandør og én køber, hvor leverandøren og køberen er etableret i to forskellige medlemsstater

5) »udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension«: en urimelig handelspraksis, der involverer leverandører og købere, der er etableret i mindst tre medlemsstater

6) »endelig afgørelse«: en afgørelse, der ikke eller ikke længere kan prøves efter almindelige retsmidler.

Artikel 4

Generelt princip

De håndhævende myndigheder samarbejder med hinanden for at forhindre eller standse urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, der forekommer på deres områder.

KAPITEL II

RESSOURCER, EKSPERTISE OG FORTROLIGHED

Artikel 5

Ressourcer og ekspertise

Medlemsstaterne sikrer, at de håndhævende myndigheder har de fornødne ressourcer til at anvende denne forordning og til at fremme kendskabet til bestemmelserne heri blandt købere og leverandører.

Artikel 6

Fortrolighed af oplysninger

1. Med henblik på denne forordning har de håndhævende myndigheder beføjelse til at give hinanden oplysninger og benytte alle faktiske eller retlige omstændigheder som bevismateriale, herunder fortrolige oplysninger.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger må kun anvendes som bevismateriale med henblik på anvendelse af denne forordning og vedrørende den sag, med henblik på hvilken oplysningerne blev indhentet af den bistandssøgte håndhævende myndighed.

3. De i stk. 1 omhandlede oplysninger må kun anvendes af de håndhævende myndigheder under behørig hensyntagen til en fysisk eller juridisk persons berettigede interesser, herunder beskyttelse af forretningshemmeligheder og intellektuelle ejendomsrettigheder.

4. I tilfælde, hvor en klager anmoder om beskyttelse af oplysninger i henhold til artikel 5, stk. 3, i direktiv (EU) 2019/633, anmoder den håndhævende myndighed, der modtager klagen, om klagerens forudgående samtykke, inden den giver de beskyttede oplysninger til en anden håndhævende myndighed.

KAPITEL III

MEKANISME FOR GENSIDIG BISTAND

Artikel 7

Anmodninger om oplysninger

1. En bistandssøgt håndhævende myndighed giver efter anmodning fra en bistandssøgende håndhævende myndighed straks og senest 90 dage efter datoen for anmodningen den bistandssøgende håndhævende myndighed de oplysninger, der anmodes om, således at det kan afgøres, om en urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension har forekommet eller forekommer i den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstat. Den bistandssøgende håndhævende myndighed og den bistandssøgte håndhævende myndighed kan aftale at forlænge denne periode på 90 dage med en yderligere periode på 30 dage.

2. Hvis den bistandssøgte håndhævende myndighed ikke er i besiddelse af alle de oplysninger, der anmodes om i henhold til stk. 1, må dens svar på denne anmodning indeholde udelukkende delvise oplysninger eller anføre, at de oplysninger, der anmodes om, ikke foreligger. I begge tilfælde angiver den bistandssøgte håndhævende myndighed begrundelsen for at sende et sådant svar. Den bistandssøgte håndhævende myndighed kan beslutte at indsamle de manglende oplysninger, i hvilket tilfælde den underretter den bistandssøgende håndhævende myndighed om sin beslutning og deler de indsamlede oplysninger med denne myndighed.

3. De oplysninger, der skal gives i medfør af en anmodning i henhold til stk. 1, indsamles af den bistandssøgte håndhævende myndighed og anvendes af den bistandssøgende håndhævende myndighed udelukkende i overensstemmelse med deres respektive nationale ret.

Artikel 8

Anmodninger om undersøgelsesforanstaltninger

1. Efter anmodning fra og på vegne af en bistandssøgende håndhævende myndighed træffer den bistandssøgte håndhævende myndighed undersøgelsesforanstaltninger i overensstemmelse med de beføjelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), i direktiv (EU) 2019/633, og i overensstemmelse med sin nationale ret for at fastslå, om en urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension har forekommet eller forekommer.

2. Hvis en bistandssøgt håndhævende myndighed efter anmodning fra og på vegne af en bistandssøgende håndhævende myndighed udøver de beføjelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), i direktiv (EU) 2019/633, har embedsmænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget eller udpeget af den bistandssøgende håndhævende myndighed, tilladelse til at ledsage og bistå den bistandssøgte håndhævende myndighed ved udøvelsen af dens beføjelser under tilsyn af dens embedsmænd, og forudsat at den bistandssøgende håndhævende myndighed i forvejen har underrettet den bistandssøgte håndhævende myndighed om sit ønske om at deltage.

3. Den bistandssøgte håndhævende myndighed underretter straks den bistandssøgende håndhævende myndighed om de skridt og foranstaltninger, den har taget og truffet eller agter at tage og træffe i henhold til stk. 1.

Artikel 9

Anmodninger om håndhævelse af afgørelser om pålæggelse af bøder eller andre lige så effektive sanktioner og foreløbige foranstaltninger

1. Efter anmodning fra en bistandssøgende håndhævende myndighed skal den bistandssøgte håndhævende myndighed i overensstemmelse med sin nationale ret håndhæve eller straks indlede sager med henblik på håndhævelse af endelige afgørelser om pålæggelse af bøder eller andre lige så effektive sanktioner og af foreløbige foranstaltninger, der af den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstat er vedtaget i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra e), i direktiv (EU) 2019/633.

2. Stk. 1 finder kun anvendelse, hvis den bistandssøgende håndhævende myndighed har konstateret, at den køber, over for hvilken bøden og andre lige så effektive sanktioner og foreløbige foranstaltninger kan håndhæves, ikke har tilstrækkelige aktiver på den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstats område.

3. Den bistandssøgende håndhævende myndighed kan udelukkende anmode om håndhævelse af en endelig afgørelse.

4. Spørgsmål vedrørende forældelsesfrister for håndhævelse af bøder, andre lige så effektive sanktioner og foreløbige foranstaltninger er underlagt national ret i den bistandssøgte håndhævende myndigheds medlemsstat.

Artikel 10

Omkostninger

1. Håndhævende myndigheder må ikke pålægge leverandører gebyrer for at inddrive omkostninger, der er forbundet med den grænseoverskridende dimension af en urimelig handelspraksis.

2. Håndhævende myndigheder giver afkald på alle indbyrdes krav om godtgørelse af omkostninger, der er påløbet i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, med undtagelse af omkostninger, der er påløbet som bistandssøgt håndhævende myndighed i forbindelse med foranstaltninger truffet i henhold til artikel 7, 8, 9, 15 eller 16 som omhandlet i nærværende artikels stk. 3 og 4.

3. I forbindelse med foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 7, 8, 15 eller 16, kan den bistandssøgte håndhævende myndighed anmode den bistandssøgende håndhævende myndighed om at afholde alle eller en del af de rimelige yderligere omkostninger, herunder oversættelsesomkostninger, arbejdskraftomkostninger og administrative omkostninger. I sådanne tilfælde afholder den bistandssøgende håndhævende myndighed disse omkostninger i henhold til anmodning.

4. I forbindelse med foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 9, kan den bistandssøgte håndhævende myndighed inddrive alle omkostninger, som er påløbet i forbindelse med betaling af bøder, der er opkrævet på vegne af den bistandssøgende håndhævende myndighed, herunder oversættelsesomkostninger, arbejdskraftomkostninger og administrative omkostninger. Hvis bødernes størrelse ikke dækker de påløbne rimelige yderligere omkostninger, eller hvis det ikke er lykkedes for den bistandssøgte håndhævende myndighed at opkræve bøderne, selv om den har gjort enhver rimelig indsats i denne henseende, kan den bistandssøgte håndhævende myndighed anmode den bistandssøgende håndhævende myndighed om at afholde alle eller en del af de påløbne omkostninger. I sådanne tilfælde afholder den bistandssøgende håndhævende myndighed disse omkostninger i henhold til anmodning.

5. Den bistandssøgte håndhævende myndighed inddriver de skyldige beløb i henhold til denne artikel i sin medlemsstats valuta i overensstemmelse med sin nationale ret.

6. Den bistandssøgte håndhævende myndighed omregner om nødvendigt bøderne til sin medlemsstats valuta til den vekselkurs, der var gældende på den dato, hvor bøderne blev pålagt, i overensstemmelse med sin nationale ret.

Artikel 11

Underretningsmekanisme

Håndhævende myndigheder underretter Kommissionen og alle andre håndhævende myndigheder om enhver afgørelse, der fastslår forekomsten af en urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension i sin medlemsstat, senest 30 dage efter dens vedtagelse.

Artikel 12

Procedure for anmodninger om gensidig bistand

1. Den bistandssøgende håndhævende myndighed skal, når den fremsætter en anmodning om gensidig bistand:

a) som retsgrundlag angive denne forordning, den nationale lovgivning, der gennemfører direktiv (EU) 2019/633, og de tilsvarende bestemmelser i artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2019/633, anføre formålet med anmodningen, herunder en beskrivelse af den grænseoverskridende dimension af den påståede urimelige handelspraksis, og præcisere de oplysninger, der anmodes om i henhold til denne forordnings artikel 7, stk. 1, eller de håndhævelsesforanstaltninger, der anmodes om i henhold til denne forordnings artikel 8 eller 9

b) give eventuelle yderligere relevante oplysninger, der er nødvendige for at sætte den bistandssøgte håndhævende myndighed i stand til at efterkomme anmodningen, herunder eventuelle oplysninger, der kun kan tilvejebringes i den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstat.

2. Anmodninger om gensidig bistand og alle meddelelser i forbindelse hermed fremsættes skriftligt. Der anvendes standardformularer til anmodninger om gensidig bistand, hvor de er fastlagt af Kommissionen.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger de standardformularer til anmodninger om gensidig bistand, der er omhandlet i stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 32.

Artikel 13

Afslag på at efterkomme en anmodning om gensidig bistand

1. En bistandssøgt håndhævende myndighed må kun afslå at efterkomme en anmodning om oplysninger i henhold til artikel 7, stk. 1, hvis mindst en af følgende situationer foreligger:

a) efter høring af den bistandssøgende håndhævende myndighed er begge håndhævende myndigheder enige om, at oplysningerne ikke er nødvendige, eller at der på et senere tidspunkt kan fremsættes en ny anmodning

b) hvis der allerede er indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt retssag mod den samme køber vedrørende den samme urimelige handelspraksis, som involverer den samme leverandør og omfatter den samme periode for den urimelige handelspraksis, som er genstand for disse strafferetlige undersøgelser eller denne retssag, ved de judicielle myndigheder i den bistandssøgte håndhævende myndigheds eller den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstat.

2. En bistandssøgt håndhævende myndighed kan kun afslå at efterkomme en anmodning om håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 8, hvis, efter høring af den bistandssøgende håndhævende myndighed, mindst én af følgende situationer foreligger:

a) Der er allerede indledt strafferetlige undersøgelser, anlagt en retssag eller afsagt en dom mod den samme køber vedrørende den samme urimelige handelspraksis, som involverer den samme leverandør og omfatter den samme periode for den urimelige handelspraksis, som er genstand for disse strafferetlige undersøgelser eller denne retssag, eller der er indgået et retsforlig med den samme køber vedrørende den samme urimelige handelspraksis ved de judicielle myndigheder i den bistandssøgte håndhævende myndigheds medlemsstat.

b) Udøvelsen af de nødvendige håndhævelsesbeføjelser, herunder administrative procedurer, er allerede indledt, eller der er allerede vedtaget en administrativ afgørelse mod den samme køber vedrørende den samme urimelige handelspraksis, som involverer den samme leverandør og omfatter den samme periode for den urimelige handelspraksis, som er genstand for undersøgelserne eller den administrative afgørelse i den bistandssøgte håndhævende myndigheds medlemsstat, med henblik på at bringe den pågældende urimelige handelspraksis hurtigt og effektivt til ophør.

c) Der er allerede indledt en strafferetlig undersøgelse eller anlagt en retssag mod den samme køber vedrørende den samme urimelige handelspraksis, som involverer den samme leverandør og omfatter den samme periode for den urimelige handelspraksis, som er genstand for den strafferetlige undersøgelse eller retssagen, ved de judicielle myndigheder i den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstat.

d) Den bistandssøgte håndhævende myndighed kan påvise, at de håndhævelsesforanstaltninger, der anmodes om, ikke er fastsat i artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), i direktiv (EU) 2019/633, eller kan vise, at anmodningen vedrører korte varselsperioder på mindre end 30 dage for specifikke sektorer på grundlag af nævnte direktivs artikel 3, stk. 1, litra b), eller nationale bestemmelser, der bevares eller vedtages på grundlag af nævnte direktivs artikel 9, stk. 1.

e) Den bistandssøgte håndhævende myndighed kan ikke:

i) sikre passende beskyttelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i direktiv (EU) 2019/633 af de beskyttede oplysninger, der gives i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 4, eller

ii) efterkomme anmodningen uden adgang til visse oplysninger, som klageren ikke har indvilliget i at give i henhold til artikel 6, stk. 4.

f) Den bistandssøgende håndhævende myndighed har ikke givet de nødvendige oplysninger i overensstemmelse med artikel 12.

3. En bistandssøgt håndhævende myndighed kan kun afslå at efterkomme en anmodning om håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 9, hvis, efter høring af den bistandssøgende håndhævende myndighed, mindst en af følgende situationer foreligger:

a) Der er allerede indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt en retssag eller afsagt en dom mod den samme køber vedrørende den samme urimelige handelspraksis, eller der er indgået et retsforlig med den samme køber vedrørende den samme urimelige handelspraksis, ved de judicielle myndigheder i den bistandssøgte håndhævende myndigheds medlemsstat.

b) Udøvelsen af de nødvendige håndhævelsesbeføjelser, herunder administrative procedurer, er allerede indledt, eller der er allerede vedtaget en administrativ afgørelse mod den samme køber vedrørende den samme urimelige handelspraksis i den bistandssøgte håndhævende myndigheds medlemsstat med henblik på at bringe denne urimelige handelspraksis hurtigt og effektivt til ophør.

c) Der er allerede indledt en strafferetlig undersøgelse eller anlagt en retssag mod den samme køber vedrørende den samme urimelige handelspraksis ved de judicielle myndigheder i den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstat.

d) Den bistandssøgte håndhævende myndighed kan påvise, at den endelige afgørelse vedrører korte varselsperioder på mindre end 30 dage for specifikke sektorer på grundlag af artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2019/633 eller nationale bestemmelser, der bevares eller vedtages på grundlag af nævnte direktivs artikel 9, stk. 1, eller ikke kunne være blevet truffet eller ikke kan håndhæves i overensstemmelse med dens nationale ret.

e) Den bistandssøgende håndhævende myndighed har ikke givet de nødvendige oplysninger i overensstemmelse med artikel 12.

4. Den bistandssøgte håndhævende myndighed underretter straks den bistandssøgende håndhævende myndighed om ethvert afslag på at efterkomme en anmodning om gensidig bistand og giver samtidig en begrundelse for dette afslag.

Artikel 14

Sprogordning

1. De sprog, der skal anvendes af de håndhævende myndigheder i anmodninger, underretninger og alle andre meddelelser, der er omfattet af dette kapitel, og som er knyttet til mekanismen for gensidig bistand, aftales af de berørte håndhævende myndigheder.

2. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem de berørte håndhævende myndigheder om, hvilke sprog der skal anvendes, sendes anmodninger om gensidig bistand på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstat ledsaget af en uofficiel oversættelse til engelsk, hvis der anmodes herom. Svarene sendes på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den bistandssøgte håndhævende myndigheds medlemsstat ledsaget af en uofficiel oversættelse til engelsk, hvis der anmodes herom.

KAPITEL IV

FRIVILLIGT SAMARBEJDE

Artikel 15

Anmodninger om oplysninger i forbindelse med nationale bestemmelser

1. Medlemsstater kan beslutte, at håndhævende myndigheder kan gøre brug af de muligheder, der er fastsat i denne forordnings artikel 7, i forbindelse med korte varselsperioder på mindre end 30 dage for specifikke sektorer på grundlag af artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2019/633 eller nationale bestemmelser, der bevares eller vedtages på grundlag af nævnte direktivs artikel 9, stk. 1.

2. Hvis en medlemsstat træffer afgørelse herom, og en bistandssøgende håndhævende myndighed gør brug af en eller begge af de i stk. 1 omhandlede muligheder, må den bistandssøgte håndhævende myndighed give udelukkende delvise oplysninger eller afslå at give oplysninger. Den bistandssøgte håndhævende myndighed angiver grundene til dette delvise svar eller dette afslag. I sådanne tilfælde finder artikel 13 ikke anvendelse.

Artikel 16

Anmodninger om undersøgelsesforanstaltninger i forbindelse med nationale bestemmelser

1. Hvis en medlemsstat har fastsat korte varselsperioder på mindre end 30 dage for specifikke sektorer på grundlag af artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2019/633, og en anden medlemsstat har gjort det samme, hvilket resulterer i korte varselsperioder af samme længde for de samme specifikke sektorer, kan disse medlemsstaters håndhævende myndigheder beslutte at gøre brug af de muligheder, der er fastsat i denne forordnings artikel 8, stk. 1.

Hvis en medlemsstat har bevaret eller vedtaget strengere nationale bestemmelser på grundlag af artikel 9, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/633, og en anden medlemsstat har gjort det samme, hvilket resulterer i lige strenge nationale bestemmelser for aktører af samme størrelse eller samme former for urimelig handelspraksis, kan disse medlemsstaters håndhævende myndigheder ligeledes beslutte at gøre brug af de muligheder, der er fastsat i denne forordnings artikel 8, stk. 1.

2. Hvis en bistandssøgende håndhævende myndighed gør brug af en eller begge af de i stk. 1 omhandlede muligheder, kan den bistandssøgte håndhævende myndighed afslå at træffe undersøgelsesforanstaltninger uden at give en begrundelse for dette afslag. I sådanne tilfælde finder artikel 13 ikke anvendelse.

Artikel 17

Fremgangsmåde ved anmodninger

Hvis en bistandssøgende håndhævende myndighed gør brug af de muligheder, der er fastsat i artikel 15 eller 16, sender den en anmodning til den bistandssøgte håndhævende myndighed, som:

a) angiver denne forordning som retsgrundlag

b) angiver den nationale lovgivning, der fastsætter et forbud mod den pågældende urimelige handelspraksis, og som går videre end direktiv (EU) 2019/633, og anfører, om den pågældende nationale lovgivning er baseret på artikel 3, stk. 1, litra b), eller artikel 9, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/633

c) beskriver formålet med anmodningen

d) beskriver den pågældende urimelige handelspraksis og præciserer, hvordan den går videre end direktiv (EU) 2019/633

e) præciserer, hvilke oplysninger eller hvilken undersøgelsesforanstaltning der anmodes om.

KAPITEL V

UNDERSØGELSES- OG HÅNDHÆVELSESMEKANISMER FOR UDBREDT URIMELIG HANDELSPRAKSIS MED EN GRÆNSEOVERSKRIDENDE DIMENSION

Artikel 18

Iværksættelse af et koordineret tiltag og udpegelse af en koordinator

1. Er der en begrundet mistanke om, at der kan være en udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, iværksætter de håndhævende myndigheder, der er berørt af denne formodede praksis, et koordineret tiltag, der er baseret på en aftale mellem dem. Kommissionen underrettes straks om iværksættelsen af dette koordinerede tiltag.

2. De håndhævende myndigheder, der er berørt af den formodede udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, udpeger en håndhævende myndighed til koordinator. For at nå til enighed om udpegelsen af koordinatoren kan Kommissionen om nødvendigt lette drøftelserne mellem de berørte håndhævende myndigheder. Hvis disse håndhævende myndigheder ikke er i stand til at nå til enighed om denne udpegelse, er den håndhævende myndighed, der udsendte varslingen i henhold til artikel 24, koordinatoren.

3. De håndhævende myndigheder, der er berørt af den formodede udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, foretager undersøgelser på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed for dem. De varsler de øvrige berørte håndhævende myndigheder om resultaterne af sådanne undersøgelser i henhold til artikel 24.

4. En håndhævende myndighed tilslutter sig det koordinerede tiltag, hvis det som led i dette koordinerede tiltag bliver åbenbart, at denne håndhævende myndighed er berørt af den formodede udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension.

5. For at fastslå, at en håndhævende myndighed er berørt af en formodet udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, skal der tages hensyn til alle elementer, navnlig:

a) de medlemsstater, hvor køberne er etableret

b) de medlemsstater, hvor de leverandører, der kan være berørt af den urimelige handelspraksis, er etableret.

Artikel 19

Grunde til afslag på deltagelse i det koordinerede tiltag

1. En håndhævende myndighed må kun afslå at deltage i et koordineret tiltag, hvis en eller flere af følgende situationer foreligger:

a) Der er allerede indledt en strafferetlig undersøgelse, anlagt en retssag, indledt administrative procedurer, afsagt en dom eller indgået et retsforlig vedrørende den samme køber eller de samme købere og vedrørende den samme urimelige handelspraksis, som involverer den samme leverandør og omfatter den samme periode for den urimelige handelspraksis, der er genstand for den pågældende strafferetlige undersøgelse eller retssag eller de pågældende administrative procedurer, i den pågældende håndhævende myndigheds medlemsstat.

b) Den håndhævende myndighed har allerede indledt en undersøgelse inden udsendelsen af en varsling omhandlet i artikel 24, eller der er vedtaget en administrativ afgørelse mod den eller de samme købere vedrørende den samme urimelige handelspraksis, som involverer den samme leverandør og omfatter den samme periode for den urimelige handelspraksis, der er genstand for undersøgelsen eller den administrative afgørelse i den pågældende håndhævende myndigheds medlemsstat, med henblik på at bringe den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension til ophør.

c) Den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension har ikke forekommet i den pågældende håndhævende myndigheds medlemsstat, og der er derfor ikke behov for, at denne håndhævende myndighed træffer håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 6 i direktiv (EU) 2019/633.

2. Afslår en håndhævende myndighed at deltage i det koordinerede tiltag, underretter den straks Kommissionen og de andre håndhævende myndigheder, der er berørt af den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, om sin beslutning, idet den angiver begrundelsen for sin beslutning og fremlægger samtlige nødvendige understøttende dokumenter.

Artikel 20

Undersøgelser i forbindelse med koordinerede tiltag

1. Håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag, sikrer, at de foretager undersøgelser og inspektioner på rettidig, effektiv og koordineret vis. Håndhævende myndigheder tilstræber at foretage undersøgelser og inspektioner og, i det omfang national ret tillader det, at anvende foreløbige foranstaltninger samtidigt med, at andre håndhævende myndigheder gør det.

2. De håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag, fremlægger i en fælles erklæring resultatet af undersøgelsen og vurderingen af den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, der sammenfatter de nationale foranstaltninger, der er truffet, og, i givet fald, de håndhævende myndigheders forskellige holdninger.

3. Uden at det berører de regler om fortrolighed og om forretningshemmeligheder, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 ([9]), offentliggør de håndhævende myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, den i denne artikels stk. 2 omhandlede fælles erklæring eller dele heraf på deres websteder og underretter Kommissionen om offentliggørelsen.

Artikel 21

Håndhævelsesforanstaltninger i forbindelse med koordinerede tiltag

1. De håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag, træffer inden for deres jurisdiktion alle nødvendige håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 6 i direktiv (EU) 2019/633 over for den køber eller de købere, der er ansvarlige for den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, med henblik på at bringe denne urimelige handelspraksis til ophør.

2. Håndhævelsesforanstaltninger i henhold til stk. 1 træffes af de håndhævende myndigheder i overensstemmelse med deres medlemsstats nationale regler og på koordineret vis for at bringe den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension til ophør. De håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag, tilstræber at træffe håndhævelsesforanstaltninger samtidigt i de medlemsstater, der er berørt af denne udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension.

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

Artikel 22

Indstilling af det koordinerede tiltag

1. Et koordineret tiltag indstilles, hvis de håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag, konkluderer, at den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension er bragt til ophør i alle berørte medlemsstater, eller at en sådan urimelig handelspraksis ikke har fundet sted.

2. Den i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, udpegede koordinator underretter, i givet fald og straks, de håndhævende myndigheder i de medlemsstater, der er berørt af det koordinerede tiltag, og Kommissionen om indstillingen af det koordinerede tiltag.

Artikel 23

Koordinatorens rolle

1. Den i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, udpegede koordinator skal navnlig:

a) sikre, at de håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag, orienteres behørigt og rettidigt om de fremskridt, der gøres med undersøgelsen eller håndhævelsestiltaget, og orienteres om ethvert forventet næste skridt og de foranstaltninger, der skal vedtages

b) koordinere og overvåge de undersøgelsesforanstaltninger, der træffes af de håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag, i overensstemmelse med denne forordning

c) koordinere forberedelsen og udvekslingen af alle nødvendige dokumenter mellem de håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag

d) underrette køberen eller køberne om iværksættelsen af et koordineret tiltag og holde kontakt med køberen eller køberne og andre parter, der er berørt af undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltningerne, alt efter hvad der er relevant, medmindre andet er aftalt mellem de håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag, og koordinatoren

e) i givet fald koordinere den vurdering, de høringer og den overvågning, som foretages af de håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag, samt andre skridt, der er nødvendige for at opfylde de tilsagn, som den berørte køber har foreslået

f) i givet fald koordinere håndhævelsesforanstaltninger, der træffes af de håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag

g) koordinere anmodninger om gensidig bistand, der er fremsat af de håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag, i medfør af kapitel III.

Koordinatoren bistås ved udførelsen af de opgaver, der er fastsat i første afsnits litra b), c), e), f) og g), af de andre håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag.

2. Koordinatoren er ikke ansvarlig for handlinger eller undladelser, der kan tilskrives de andre håndhævende myndigheder, der deltager i det koordinerede tiltag, når de gør brug af de beføjelser, der er fastsat i artikel 6 i direktiv (EU) 2019/633 og i denne forordning.

Artikel 24

Varslingssystem

1. En håndhævende myndighed varsler straks Kommissionen og alle andre håndhævende myndigheder om, at en udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension muligvis forekommer, uanset om den kun forekommer i Unionen eller både i Unionen og i et eller flere tredjelande. Kommissionen kan supplere denne varsling med enhver oplysning, der sandsynligvis gør det lettere for de håndhævende myndigheder at tage hurtige og passende tiltag.

2. Når den håndhævende myndighed udsender varslingen omhandlet i stk. 1, giver den oplysninger om den formodede udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension, der er omfattet af denne forordning, herunder følgende:

a) en udførlig beskrivelse af den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension

b) de medlemsstater, der er berørt eller muligvis er berørt af den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension

c) identiteten af den køber eller de købere, der mistænkes for at have udøvet den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension

d) den berørte urimelige handelspraksis i henhold til direktiv (EU) 2019/633 og i henhold til national ret

e) en beskrivelse af eventuelle retlige procedurer, håndhævelsesforanstaltninger eller andre foranstaltninger vedrørende den udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension og deres datoer og varighed samt status herfor

f) identiteten af de håndhævende myndigheder, der indleder sagerne og træffer foranstaltningerne omhandlet i litra e).

3. Den håndhævende myndighed kan, når den udsender en varsling, anmode håndhævende myndigheder i andre medlemsstater om på grundlag af de foreliggende oplysninger eller oplysninger, der er til rådighed eller tilgængelige for de relevante håndhævende myndigheder, at undersøge, om den samme udbredte urimelige handelspraksis med en grænseoverskridende dimension muligvis forekommer på disse andre medlemsstaters område, eller om der verserer en sag, eller om der allerede er truffet eventuelle håndhævelsesforanstaltninger over for denne urimelige handelspraksis, i disse medlemsstater. De håndhævende myndigheder i disse andre medlemsstater besvarer straks anmodningen.

Artikel 25

Sprogordning

1. De sprog, der skal anvendes af de håndhævende myndigheder i underretninger og alle andre meddelelser, der er omfattet af dette kapitel, og som er knyttet til de koordinerede tiltag, aftales af de berørte håndhævende myndigheder.

2. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem de berørte håndhævende myndigheder om, hvilke sprog der skal anvendes, sendes underretninger og andre meddelelser på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, der har udsendt underretningen eller en anden meddelelse, ledsaget af en uofficiel oversættelse på engelsk, hvis der anmodes herom.

KAPITEL VI

SAMARBEJDE I FORBINDELSE MED LEVERANDØRER ELLER KØBERE, DER ER ETABLERET UDEN FOR UNIONEN

Artikel 26

Samarbejde i forbindelse med leverandører eller købere, der er etableret uden for Unionen

I forbindelse med urimelig handelspraksis fastsat i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2019/633, som forekommer i forbindelse med salg af landbrugs- og fødevarer mellem købere og leverandører som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i direktiv (EU) 2019/633, og hvor leverandørerne eller køberne er etableret uden for Unionen, kan en håndhævende myndighed:

a) anmode en håndhævende myndighed i en anden medlemsstat om oplysninger for at fastslå, om en urimelig handelspraksis har forekommet eller forekommer i den bistandssøgende håndhævende myndigheds medlemsstat; med henblik på en sådan anmodning finder artikel 6, artikel 7, stk. 1, 2 og 3, artikel 10, artikel 11, artikel 12, artikel 13, stk. 1, og artikel 14 tilsvarende anvendelse

b) varsle Kommissionen og andre berørte håndhævende myndigheder, når den har mistanke om, at en urimelig handelspraksis forekommer over for en leverandør, der er etableret uden for Unionen, eller af en køber, der er etableret uden for Unionen, og at denne urimelige handelspraksis kan berøre købere eller leverandører, der er etableret i mindst tre medlemsstater; med henblik på sådanne varslinger finder artikel 6, artikel 24, stk. 2 og 3, og artikel 25 tilsvarende anvendelse.

Artikel 27

Kontaktperson med ansvar for Unionen

1. Hvis en håndhævende myndighed træffer undersøgelsesforanstaltninger over for en køber, der er etableret uden for Unionen, i forbindelse med en urimelig handelspraksis som fastsat i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2019/633, og hvis den finder, at denne køber ikke samarbejder med den, kan den kræve, at køberen som sin kontaktperson med ansvar for Unionen udpeger en fysisk eller juridisk person, der er etableret på Unionens område.

2. Den i stk. 1 omhandlede kontaktperson med ansvar for Unionen skal:

a) fungere som det primære kontaktpunkt for den pågældende håndhævende myndighed

b) lette undersøgelser, herunder ved at stille de dokumenter, fortegnelser over transaktioner, data og vidneerklæringer, der anmodes om, til rådighed for den pågældende håndhævende myndighed.

3. Hvis den køber, der er etableret uden for Unionen, ikke efterkommer den i stk. 1 omhandlede anmodning, varsler den håndhævende myndighed, der fremsatte anmodningen, straks Kommissionen og alle andre håndhævende myndigheder om, at den pågældende køber ikke har udpeget en kontaktperson med ansvar for Unionen. Kommissionen kan supplere varslingen med enhver oplysning, der sandsynligvis gør det lettere for de håndhævende myndigheder at tage hurtige og passende tiltag.

KAPITEL VII

PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 28

Kommissionens rapporteringsforpligtelse

1. Senest den 11. september 2031 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet samt Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om anvendelsen af denne forordning. Kommissionen tager hensyn til denne rapport, når den foretager evalueringen af direktiv (EU) 2019/633. Nævnte evaluering ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsmæssigt forslag vedrørende denne forordning.

2. Kommissionen udarbejder den i denne artikels stk. 1 omhandlede rapport på grundlag af de årlige rapporter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i direktiv (EU) 2019/633. Kommissionen kan om nødvendigt anmode medlemsstaterne om yderligere oplysninger.

3. Den i stk. 1 omhandlede rapport skal beskrive udviklingen i de samarbejdsmekanismer, der er oprettet i henhold til denne forordning, og i håndhævelsesaktiviteterne, navnlig afdækning af de hyppigste former for grænseoverskridende urimelig handelspraksis, de mest berørte sektorer og de typer af købere, herunder dem, der er etableret uden for Unionen, som oftest er involveret.

Artikel 29

Indberetning fra medlemsstaterne

Den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/633, skal indeholde nærmere oplysninger om de aktiviteter, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Disse nærmere oplysninger skal bl.a. omfatte antallet af anmodninger, som de bistandssøgte håndhævende myndigheder har modtaget i overensstemmelse med denne forordnings artikel 7, 8, 9 og 12, samt antallet af koordinerede tiltag mod udbredt urimelig handelspraksis med en grænseoverskridende dimension i overensstemmelse med denne forordnings artikel 18, der er indledt eller afsluttet i løbet af det foregående år. For hver anmodning eller hvert tiltag, der er afsluttet, skal rapporten indeholde en sammenfattende beskrivelse af sagen og af de skridt og foranstaltninger, der er truffet.

Artikel 30

Informationssystem for det indre marked

1. Informationssystemet for det indre marked (IMI), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 ([10]), anvendes med henblik på nærværende forordnings artikel 7, 8, 9, 11, 12, 13, 15-22, 24, 26 og 27.

2. Kommissionen tillægges i overensstemmelse med artikel 31 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at ændre stk. 1 for så vidt angår det værktøj, der skal anvendes til forvaltning af underretninger og meddelelser mellem de håndhævende myndigheder, for at tage hensyn til fremtidige tekniske behov.

Artikel 31

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 30, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. marts 2026. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 30, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 32

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter nedsat ved artikel 229 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ([11]). Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF (»IMI-forordningen«) (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1024/oj).

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 33

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 10. september 2027.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2026.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	M. RAOUNA
Formand	*Formand*